HELSINGIN KAUPUNGIN
PÄIVÄKOTI LEMMIKIN
VARHAISKASVATUSSUUNNITELMA

SISÄLLYSLUETTELO

1. Kuvaus päiväkoti Lemmikistä ja Malminkartanosta
2. Vanhempien, henkilökunnan ja lasten arvot
3. Toiminta-ajatus
4. Hoito, kasvatus ja opetus
5. Oppimisympäristö
6. Kasvatuskumppanuus Lemmikissä
7. Lapsen tapa toimia, sisällölliset orientaatiot ja esiopetuksen tavoitteet
8. Maahanmuuttajataustaiset lapset
9. Arviointi
10. Liitteet
    - Malminkartanon historiaa

1. Kuvaus päiväkoti Lemmikistä ja Malminkartanosta

Lemmikinsininen päiväkotimme sijaitsee Pohjois-Malminkartanossa radan itäpuolella, Rukkilassa.
Päiväkodin piha on mukava rinnepiha, joka haastaa pienimmätkin lapset liikkumaan. Pihan vieressä on metsä, jossa retkeilemme paljon.
Lemmikki on perustettu maaliskuussa vuonna 1989. Päiväkodissamme toimii kolme ryhmää: Reppulit, Boffinit ja Mesikersat, joiden nimet ovat peräisin *J.R.R. Tolkienin* kirjasta *Taru Sormusten herrasta*. Hobittien suku on hyväntahtoista ja hyvästä ruoasta pitäviä taruolentoja.
Lapsia Lemmikissä on yhteensä noin 55, jotka ovat iältään 0 – 7-vuotiaita.
Hoito- ja kasvatushenkilöstöön kuuluu yhdeksän ja keittiö- / siivoushenkilöstöön kolme henkilöä.

Malminkartano kuuluu Etelä-Kaarelan kaupunginosaan Kannelmäen, Hakuninmaan ja Maununnevan lisäksi. Kokonaisuutena alue on osa Länsi-Helsinkiä.
Neljässä vuosikymmenessä on maaseutumaisesta kaupunginosasta tullut erittäin runsasväkinen kaupunkiyhteisö, Malminkartano on näistä alueista rakennettu viimeiseksi.

2. Vanhempien, henkilökunnan ja lasten arvot

Päiväkotimme toimintaa ohjaavat arvot on koottu vanhempien ja henkilökunnan kyselyillä ja niitä on käsitelty yhdessä vanhempainilloissa keskustelemalla. Henkilökunta on koonnut niistä yhteenvedon omissa palavereissaan.

Turvallisuus

Vanhemmat kokevat, että heidän lapsensa tuntevat olonsa turvallisiksi tutun ja ammattitaitoisen henkilökunnan käsissä. Lapset tuntevat olonsa Lemmikissä kotoisaksi ja turvalliseksi. Päiväkotimme henkilökunta tuntee kaikki Lemmikin lapset ja vähitellen myös lapset oppivat tuntemaan koko henkilökunnan.
Päiväkotimme fyysiseen turvallisuuteen kiinnitämme huomiota.

Turvallisuutta luomme selkeillä säännöillä ja päivärytmillä.

Itsensä ja muiden huomioonottaminen ja kunnioittaminen

Kuuntelemme ja arvostamme erilaisia mielipiteitä niin, että lapsi, vanhempi tai työkaveri tuntee tulevansa kuulluksi. Pyrimme toiminnallemme siihen, että Lemmikissä kunnioitetaan eri kulttuurien näkemyksiä.

Hyvät tavat

Hyvät tavat kuuluvat jokapäiväiseen toimintaan alkaen aamuisesta tervehtimisestä. Tässä korostuu aikuisten esimerkki. Hyvät käytöstavat ja muiden huomioonottaminen korostuu sosiaalisissa taidoissa. Ne ovat eväät elämään!

Elämänilo ja positiivisuus

Lapsen täytyy saada säilyttää oma elämänilonsa ja positiivisuutensa päiväkotipäivänsä aikana leikin ja ohjatun toiminnan puitteissa.

Oikeudenmukaisuus

Huomioimme tasapuolisesti lapset eri persoonallisuudet huomioiden. Avoin ja luottamuksellinen yhteistyö vanhempien kanssa on tärkeää. Opetellaan ottamaan vastuu omista teoista ja sanomisista.

Lasten arvot

Kysyimme lapsilta heidän arvojaan kysymyksillä:

Mikä päiväkodissa on tärkeää

- Tietää kaikki säännöt
- Pitää kuunnella ja totella
- Ei kiusaa toista, ei saa potkia eikä lyödä
- Että pitää olla hiljaa
- Leikki
- Ulosmeno
- Lepohetki
- Ruokailu
- Ei kurkita salaisuuksia
- Että ei lyö tahallaan silmään nyrkillä tai maitohampaaseen joka heiluu
- Kaverit
- Että ei riitele
- Päiväkotipäivä = Kun on päiväkotipäivä, pitää tulla päiväkotiin.
- Tehtävät
- Lelupäivä
- Päiväpiiri
- Kirjoittaminen
- Kun on asiaa, käsi ylös

Mikä on mukavaa päiväkodissa?

- Kevätjuhla
- Kun saa leikkiä spagetti-nukeilla
- Esikoulutehtävät
- Lauluhetki
- Tietokone
- Harjoituskuvat
- Että on ihanaa ja hyvää ruokaa
- Leikkiä
- Askartelu, piirtäminen
- Se, että on kavereita.
- Aamupiiri
- Olla salissa
- Kiipeily
- Riehuminen
- Leikkiä hepoilla

3. Toiminta-ajatus

Edistämme lapsen kasvua, kehitystä ja myönteistä minäkäsitystä suunnitelmallisella ja tavoitteellisella toiminnalla.
Vaalimme lapsuutta ja luomme toimintamme sellaiseksi, että kasvaminen, oppiminen ja leikkiminen tapahtuvat vuorovaikutuksessa yhdessä toisten lasten ja aikuisten kanssa -tasapuolisuutta ja oikeudenmukaisuutta unohtamatta.
Toimimme kasvatuskumppaneina lasten vanhempien kanssa yhdessä sovittujen kasvatustavoitteiden suuntaisesti.
Annamme lapselle turvallisen ja myönteisen ympäristön, jossa on hyvä kasvaa, kokea ja oppia.

4. Hoito, kasvatus ja opetus

Lemmikin lasten hyvä arki muodostuu hoidon, kasvatuksen ja opetuksen kokonaisuudesta. Nämä osa-alueet painottuvat ja limittyvät eri tavoin lapsen päivän ikä- ja kehitystason mukaan.
Haluamme luoda lämpimän, läheisen ja kuuntelevan vuorovaikutuksen lapsen ja aikuisen välille. Koko päiväkoti toimii yhtenä kokonaisuutena, jossa kaikki aikuiset ja tilat ovat kaikkia lapsia varten. Myös päiväkodin keittiö on aktiivisena osana koko päiväkodin toimintaa.
Osana hyvää perusturvallisuutta on rauhallisen ja kiireettömyyden ilmapiirin luominen, jossa aikuinen tukee ja rohkaisee lasta selviytymään itse esim. ruokailussa ja pukeutumisessa.
Kiireettömyys toteutuu, kun toimitaan pienryhmissä ja tiedostetaan, että kaikki arjen tilanteet ovat pienille lapsille oppimis- ja kasvatustilanteita.
Laadimme yhdessä vanhempien kanssa jokaiselle lapselle hoito- ja kasvatussuunnitelman hoitosuhteen alkaessa. Näitä keskusteluja vanhempien päivitämme 1- 2 kertaa vuodessa.

Hyvään perushoitoon kuuluvat lapsen perustarpeista huolehtiminen. Päiväkotipäivän aikana turvataan lasten riittävä ravinnon, ulkoilun, levon ja muun toiminnan tarve. Näiden tarpeiden toteutumisen myötä lapsen on hyvä olla päiväkodissa. Päivärytmin säännöllisyys ja johdonmukaisuus luovat lapsen päivästä tutun ja turvallisen kokonaisuuden.
Pienet lapset tarvitsevat turvallisen kasvuympäristön, joka muodostuu läheisistä lapsi- ja aikuissuhteista. Se on tärkeä pohja lapsen kokonaisvaltaiselle myönteiselle kehitykselle. Lapselle tärkeitä asioita ovat myönteiset kokemukset lapsiryhmään kuulumisesta ja ystävyyssuhteet päiväkodissa. Aikuisen on tärkeä tunnistaa lapsen yksilölliset tarpeet ja tukea lapsen tunne-elämän kehitystä sekä auttaa lasta kasvamaan omaksi persoonaksi. Tässä aikuisen läsnäololla ja lapsihavainnoinnilla on erittäin tärkeä rooli.

Oppiminen on kokonaisvaltaista ja se tapahtuu arjen tilanteissa. Siihen liittyvät elämykset, tunteet ja kokemukset. Lapsella on mahdollisuus toistaa, harjoitella ja arvioida oppimaansa ja siirtää tämä tieto ja taito uusiin tilanteisiin.
Lapsi oppii toiminnan ja tekemisen kautta yhdessä toisten lasten kanssa. Lapsen rooli oppimisprosessissa on aktiivinen. Hän voi suunnitella omaa toimintaansa ja ilmaista toiveensa. Toiminnassa otamme huomioon lapsen mielenkiinnon kohteet. Lapsen oppimista edistää luontainen uteliaisuus ja kiinnostus uusia asioita kohtaan. Aikuisella on tärkeä rooli oppimisympäristön ja toiminnan suunnittelussa niin, että se tukee eri-ikäisten lasten oppimista.

5. Oppimisympäristö

Oppimisympäristöä muokataan joka syksy lapsiryhmän tarpeiden, teeman ja iän mukaan. Oppimisympäristön esteettisyys eli kauniisti ja selkeästi tavaroiden esille laittaminen on tärkeää. Lasten askartelut, piirustukset ja valokuvat retkistä yms. laitetaan esille ryhmiin, eteisiin ja saliin. Ryhmissä on erilaisia leikkialueita: rakenteluleikki, majaleikki, autoleikki, roolileikki, kotileikki, vesileikki, hiekkaleikki yms. sekä lukunurkkaus, joka antaa mahdollisuuden hiljaisuuteen. Kaikki päiväkodin tilat ovat lasten käytössä. Suurin osa tavaroista on lasten saatavilla ja lapset tietävät, mistä tavarat löytyvät ja mihin ne palautetaan. Peleille ja kuvaamataidon materiaaleille on varattu oma paikka. Esikoululaisten ryhmässä on matematiikan (mm. punnitseminen, mittaaminen, vertaileminen) ja äidinkielen materiaaleille omat paikkansa, sekä verstas askarteluun, maalaamiseen yms. kuvallisen ilmaisun tekemiseen. Hyllyihin on laitettu kuvat selkeyttämään lelujen paikkoja.

Päiväkodin sali mahdollistaa liikkumisen ohjatusti sekä omaehtoisen leikin, pelaamisen, jumppaamisen, tanssimisen ja draaman. Salissa järjestetään myös yhteisiä tapahtumia kuten lauluhetkiä, konsertteja, juhlia ja juhla-aterioita.

Lemmikin ulkotilat kannustavat leikkimään, liikkumaan ja pelaamaan. Maasto on vaihteleva ja lelut ovat helposti saatavilla. Lapsilla on mahdollisuus mm.

majaleikkiin, kotileikkiin, kiipeilyyn, hiekkaleikkeihin, pallopeleihin ja pyöräilyyn. Lähimetsä ja ”yläkenttä” ovat myös ahkerassa käytössä. Metsämörriretket lähimetsässä kuuluvat Lemmikin arkeen ympäri vuoden.

Aikuisilla on tärkeä myönteinen ja kannustava rooli kasvatusilmapiirin luomisessa. Aikuiselta vaaditaan herkkyyttä huomata lapsen tarpeet. Havainnoimalla ja arvioimalla voimme laatia yhteisiä sääntöjä ja sopimuksia, jotta ryhmä toimisi mahdollisimman hyvin. Ryhmässä lapsi opettelee turvallisesti vuorovaikutustaitoja yhdessä toisten lasten ja aikuisten kanssa. Näitä taitoja harjoitellaan mm. toimimalla mahdollisimman paljon pienryhmissä.

Oppimisympäristö järjestetään kielellisesti virikkeelliseksi ja kielellistä kehitystä tukevaksi. Satujen ja tarinoiden lukeminen ja kuunteleminen ovat tärkeitä toimintamuotoja. Myös aikuisen puhuma rikas suomen kieli kuuluu olennaisesti hyvään ja monipuoliseen puheen ja kielen tukemiseen. Kieliympäristöön kiinnitetään erityistä huomiota, koska päiväkodissamme on paljon monikulttuurisia lapsia.

6. Kasvatuskumppanuus Lemmikissä

Kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan vanhempien ja henkilöstön sitoutumista toimimaan yhdessä lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tueksi. Vanhemmilla ja ammatti-ihmisillä on yhteisiä tavoitteita lapsen kasvatuksessa. Vanhemmilla on lastensa ensisijainen kasvatusvastuu ja oman lapsensa tuntemus. Henkilöstöllä on koulutuksensa antama ammatillinen tieto ja osaaminen ja vastuu tasavertaisen yhteistyön ja kasvatuskumppanuuden luomisesta. Tämä edellyttää keskinäistä luottamusta ja toistensa kunnioittamista.

Kasvatuskumppanuus alkaa meillä Lemmikissä jo ennen kuin lapsi aloittaa päivähoidon. Käymme silloin perheen kanssa aloituskeskustelun joko lapsen kotona tai päiväkodissa. Keskustelulla edistämme lapsen turvallista

päivähoidon alkua ja luomme perustaa vanhempien ja työntekijöiden väliselle kasvatuskumppanuudelle.

Hoito- ja kasvatussuunnitelma: Teemme jokaiselle lapselle hoito- ja kasvatussuunnitelman yhdessä vanhempien kanssa, kun päivähoito on alkanut. Päivitämme suunnitelman vähintään kerran vuodessa.

Kaikilla lapsilla on kasvuun ja kehitykseen liittyviä tuen tarpeita jossain elämänsä vaiheessa. Tarpeen mukaan sovimme vanhempien kanssa erilaisista tuen muodoista, Tarvittaessa lapselle laadimme kuntoutussuunnitelman, jota miettimässä ovat ryhmän henkilökuntaa, vanhemmat ja kiertäväerityislastentarhanopettaja.

Kasvatuskumppanuus lähtee lapsen tarpeista. Vanhempien ja kasvattajien tiedot lapsesta luovat yhdessä lapsen hyvinvoinnin. Kasvatuskumppanuuteen liittyvistä arvoista ja vastuusta keskustellaan sekä henkilökunnan kesken että vanhempien kanssa.

Jokaiselle esikoululaiselle laaditaan syksyllä lapsen oma esiopetuksen suunnitelma (leops). Erityisopetuksessa oleville lapsille täytetään leops:iin myös tuki ja kuntoutus osuus. Lapset ovat mukana kevään leops-keskustelussa vanhempiensa ja esikoulun opettajan kanssa arvioimassa omia tietojaan ja taitojaan.

Esiopetuksessa oppilashuoltoryhmä kokoontuu toimikauden alussa keskustelemaan esiopetuksessa olevista lapsista. Oppilashuoltoryhmään kuuluvat kiertävä erityislastentarhanopettaja, päiväkodin johtaja ja esiopetuksesta vastaavat opettajat,

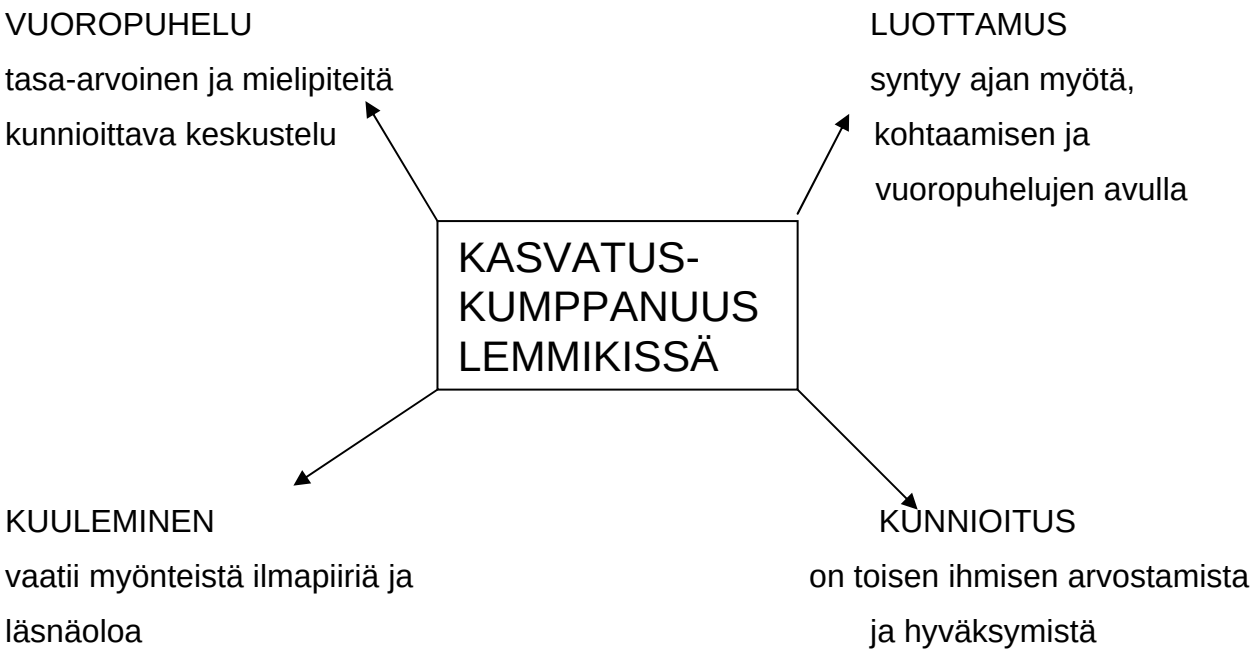

7. Lapsen tapa toimia, sisällölliset orientaatiot ja esiopetuksen tavoitteet

Lapset tutustuvat maailmaan ja ottavat sen haltuunsa leikkimällä, liikkumalla, tutkimalla sekä taiteellisen kokemisen ja toiminnan kautta. Nämä lasten toiminnan muodot sekoittuvat arjessa keskenään luontaisesti. Kasvattajat havainnoivat ja dokumentoivat lasten kehitystä sekä heidän toimintaansa ja rikastuttavat sitä tuomalla yhteiseen käsittelyyn aineksia varhaiskasvatuksen sisällöllisistä orientaatioista ja esiopetuksen sisältöalueista, jotka on määritelty valtakunnallisessa ja Helsingin omassa varhaiskasvatussuunnitelmassa ja Helsingin esiopetuksen opetussuunnitelmassa, 2005.

Varhaiskasvatuksen sisällölliset orientaatiot ovat matemaattinen orientaatio, historiallis- yhteiskunnallinen orientaatio, luonnontieteellinen orientaatio, uskonnollis- katsomuksellinen orientaatio, eettinen orientaatio ja esteettinen orientaatio. Näillä on yhtymäkohtansa esiopetuksen sisällöissä, jotka taas liittyvät kiinteästi alkuopetuksen oppiaineisiin.

Kasvattajat voivat käyttää lasten luontaista tapaa toimia myös tietoisesti kasvatus- ja opetusmenetelmänä.

Varhaiskasvatus päiväkoti Lemmikissä on kokonaisvaltaista toimintaa, jossa lasten ajatukset ja toiminta ovat vuorovaikutuksessa kasvattajien tiedostamien tavoitteiden kanssa. Lapsi aloittaa sellaisten välineiden ja valmiuksien hankinnan, joiden avulla hän vähitellen pystyy perehtymään, ymmärtämään ja kokemaan ympäröivän maailman ilmiöitä.

Tuomme sisällöllisten orientaatioiden sisältöjä ja tavoitteita lasten kokemuspiiriin erilaisten teemojen ja projektien avulla. Yhteisen teeman valinnassa huomioidaan lasten kiinnostuksen kohteet ja päiväkodin perinteiset tapahtumat ja juhlat jotka ovat hyvä tapa lähestyä jotain aihetta tai teemaa kokonaisvaltaisesti ja monipuolisesti lasten luontaisten toimintatapojen kautta.

Aiheen yhteinen monipuolinen käsittely tapahtuu aikuisen ohjauksessa lasten omia valintoja havainnoiden ja kiinnostuksen kohteita tutkien ja niihin perehtyen. Omassa toiminnassaan lapset käyttävät hyväkseen aikuisten sisällöllisten orientaatioiden tuomat virikkeet ja mahdollisuudet. Tämän myötä syntyy lasten jatkuvasti kehittyvä toiminta, jossa lapsi kasvaa, kehittyy ja oppii. Aikuisten havainnoidessa ja dokumentoidessa lasten toimintaa otamme tämän huomioon, kun suunnittelemme lasten toimintaa rikastuttavia sisältöjä. Toiminnan sisällöillä on oma vaikutuksensa samanaikaisesti moniin tavoitteiden ja oppimisen alueisiin.

Yhdeksi Lemmikin tavaksi on muodostunut erilaisten kerhojen pitäminen. Kerhot vaihtelevat vuosittain. Niissä lapsilla on mahdollisuus leikkiä, liikkua, tutkia ja perehtyä taiteellisen kokemisen kautta tarkemmin johonkin aiheeseen. Kerhoja ovat olleet nassikkapaini, Metsämörri, vuorovaikutusleikki, Katinkontti, seikkailu- ja Sherborne - liikuntakerhot

Nassikkapaini

Lemmikissä järjestetään nassikkapainia, johon osallistuu kaikki kolme vuotta täyttäneet. Painimme kuuden viikon ajan, kerran viikossa. Nassikkapainin päätös on, kun lapset haastavat äitinsä tai isänsä painimaan.
Nassikkapaini on kisailua ja könyämistä sovittujen sääntöjen puitteissa. Paini kehittää kuntoa ja voimia tasapuolisesti. Se lisää nopeutta, ketteryyttä ja itseluottamusta. Painissa opitaan oman vartalon tuntemista ja hallintaa. Tämä on sopiva voimataitojen kehittäjä sekä tytöille että pojille.
”Painijat marssii,
katukivet kilkkaa,
ikkunat aukee,
nenäliinat vilkkaa.”

Metsämörri-retket

Metsämörri-retket ovat kuuluneet päiväkotimme toimintaan jo vuosia. Metsäretkillä käyvät niin pienet kuin isotkin mörrilapset. Retkellä käymme ympäri vuoden säällä kuin säällä. Retkien tarkoituksena on oppia viihtymään luonnossa, kunnioittamaan ja suojelemaan luontoa ja oppia leikkien, laulujen ja lorujen avulla mm. tunnistamaan puita, kasveja ja eläimiä. Retkeilemme aina samalle mörripaikalle. Jokaisella lapsella on mukana oma reppu, jossa on istuinalusta ja eväät. Evästauko onkin tärkeä osa retkeä!
Metsämörri-retkien rakenne on aina samanlainen. Se luo turvallisuuden tunnetta.
Jokaisella retkellä on oma teemansa.

Vuorovaikutusleikki

Vuorovaikutusleikki sai alkunsa 1960- luvulla Yhdysvalloista ja muotoutui theraplayksi. Päiväkodissa vuorovaikutusleikkikerho ei ole terapiaa vaan strukturoitua, hoivaavaa ja hauskasti haastavaa yhdessäoloa.
Vuorovaikutusleikkikerho on aikuisjohtoista ja siihen kuuluu 6-8 lasta. Kerho kokoontuu viikoittain noin kahdeksan kertaa leikkimään ja pitämään hauskaa. Aikuiset saattavat lapset eri tavoin sisään leikkimään. Leikkihetkeen kuuluu alkulaulu, voidehoito, muutama leikki, välipala, loppulaulu ja ulosmeno. Rakenne on jokaisella leikkikerralla samanlainen. Leikeissä ei käytetä leluja vaan esimerkiksi isoja kankaita, höyheniä, pumpulia tai ilmapalloja.

Kerhossa tärkeää on, että pysymme yhdessä, huolehdimme kaverista ja pidämme hauskaa.

Katin kontti- kerho

Katin kontti- kerho tukee puheen kehitystä kuuntelemalla, hieno- ja karkeamotoriikka harjoituksilla, erilaisin lauluin ja leikein. Kerhossa opetellaan kuulemaan ja kuuntelemaan äänteiden välisiä eroja ja leikkien ohjeita. Ne ovat tärkeitä lapsen kielelliselle kehitykselle.
Kerho on tarkoitettu noin 5 -vuotiaille lapsille. Ryhmän koko on noin viisi lasta, joka kokoontuu kerran viikossa vähintään kahdeksan kertaa. Kerhon rakenne on aina samanlainen. Tuokion jäsentämistä autetaan kuvien avulla. Kaikkiin toimintoihin on omat kuvat.

Seikkailuliikunta

Seikkailuliikunta on ulkona tapahtuvaa pienryhmätoimintaa, jossa koemme yhdessä haasteellisia asioita liikunnan ja mielikuvituksen keinoin. Luottamuksen luominen kaveriin, toisten kannustaminen ja rohkaistuminen luottamaan itseensä ovat keskeisiä tavoitteita. Seikkailun rakenne on aina samanlainen ja seikkailun purku tunnekorttien avulla on tärkein osa, jossa lapset opettelevat kertomaan miltä missäkin seikkailun vaiheessa on itsestä tuntunut.

Sherborne-metodi

Veronica Sherborne-menetelmä on lapsen kokonaiskehitystä tukeva liikuntamenetelmä, jonka avulla lapset oppivat tuntemaan oman kehonsa hallintaa ja solmimaan vuorovaikutussuhteita. Keskeisiä teemoja ovat kehonhahmotus, tilanhahmotus, rentoutuminen, rauhoittuminen, vuorovaikutussuhteet ja yhdessä tekeminen. Sherbornessa ei käytetä mitään välineitä vaan kaikki harjoitukset tehdään omalla keholla. Ryhmä kokoontuu kerran viikossa 8-10 viikon ajan.
Esimerkkejä harjoituksista: lapsi makaa lattialla selällään ja aikuinen vetää häntä käsitä tai jaloista pitkin lattiaa (tilan hahmottamista), aikuinen tekee itsestään isoja tai pieniä koloja, joista lapsi menee läpi (kehon tiedostaminen).

8. Maahanmuuttajataustaiset lapset

Päiväkoti Lemmikin perustamisesta asti meillä on hoidettu maahanmuuttajataustaisia lapsia. Kielen kehityksen tarvetta on huomioitu ja kehitetty vuosien varrella niin alueella kuin päiväkodissamme, koska monikulttuurisista perheistä on tullut merkittävä osa päivähoidon arkea Helsingissä.

Pidämme tärkeänä sitä, että alkukeskustelut, hoito- ja kasvatuskeskustelut käydään tulkin avustuksella. Perheet voivat omalla äidinkielellään kertoa toiveitaan lastaan koskevissa asioissa ja henkilökunta voi kertoa päivähoidon arjesta ja tavoitteista, niin että perheet sen ymmärtävät. Keskusteluissa painotetaan oman äidinkielen merkitystä suomen kielen oppimisen kannalta. Kannustamme vanhempia käyttämään omaa äidinkieltään lapsensa kanssa. Lapsen mukana kulkeva ”reissuvihko” on todettu hyväksi tavaksi tiedottaa puolin ja toisin.

Lapsen kanssa toimiessa arkipäivän tilanteet ovat hyviä hetkiä oppia suomen kieltä ja käsitteitä. Aikuisen tehtävänä onkin huomata lukuisat kielen oppimisen kannalta hyödylliset tilanteet esim. pukemiset, riisumiset, ruokailut, ulkoilut jne. Lasta rohkaistaan ja kannustetaan toistamaan ja käyttämään oppimiaan sanoja.

Suomi toisena kielenä- kerhoon (S2) kokoonnutaan viikoittain opettelemaan suomenkielen taitoja. Kerhossa opitaan kieltä pelien, leikkien, laulujen ja lorujen kautta.
Henkilökunta suunnittelee ja arvioi monikulttuuristen lasten toimintaa, käyttäen apuna Helsingin päivähoidon Suomi toisena kielenä -suunnitelmaa, kielenkehityksen arviointiin suunniteltuja erilaisia testejä ja seurantalomakkeita. Kaksi kertaa vuodessa pidettävissä kielikonsultaatioissa monikulttuurisen lapsen kielenkehitystä ja muita taitoja arvioidaan alueen S2-lastentarhanopettajan, kiertävän erityislastentarhanopettajan ja päiväkodin henkilöstön kesken. S2- lastentarhanopettaja käy säännöllisesti seuraamassa ryhmän toimintaa ja yksittäisiä lapsia.

S-2-kerhon vetäjät osallistuvat säännöllisesti päivähoitoalueemme Soma – verkostotyöryhmän tapaamisiin. Tapaamisissa käydään läpi ajankohtaisia asioita, jaetaan kokemuksia ja tietoa eri kulttuureista, sekä vaihdetaan hyväksi havaittuja opetusmenetelmiä toiminnan toteuttamiseksi.

9. Arviointi

Ryhmien henkilökunnan viikkopalavereissa keskustelemme lapsihavainnoista. Näissä palavereissa arvioimme myös toimintaamme ja suunnittelemme tulevaa. Lasten toimintaa dokumentoimme mm. valokuvin.

Oppimisympäristöä arvioimme vuosittain lasten tarpeiden ja iän mukaan yleensä syksyllä, mutta tarvittaessa myös kesken toimintakauden. Meneillä oleva teema saattaa myös vaikuttaa oppimisympäristöön.

Neuvolan ja perheiden kanssa teemme lapsen 3- ja 5-vuotisseurannat. Niiden tarkoituksena on välittää tietoa neuvolaan 3- ja 5- vuotistarkastusta varten. Kaavakkeet sisältävät esimerkiksi kielellisen, sosiaalisen ja motorisen kehityksen havainnointia. Vanhemmille ja päiväkodille on omat kaavakkeet. Käymme ne yhdessä läpi vanhempien kanssa ennen niiden neuvolaan lähettämistä.

Lapsi saa oman minä- kansion aloittaessaan päivähoidon Lemmikissä. Kansioihin liitetään mm. lasten tekemiä piirustuksia, valokuvia ja muistoja retkiltä (piirustuksia, kertomuksia, pääsylippuja).

Teemme suomen kielen oppimisen seurannan päiväkodissa suomea toisena kielenä puhumaan oppiville ja kaksikielisille lapsille.
Käytämme kaksikielisten ja puheenkehityksessä viivästyneiden lasten arviointiin testiä, joka on 3-vuotiaiden puheen ja kielentaitojen arviointimenetelmä.

Tärkein yhteistyökumppani lasten kehityksen seurannassa meillä on kiertävä erityislastentarhanopettaja (kelto). Häneltä saamme tarvittaessa konsultointiapua erilaisissa pulmatilanteissa.

Omaa työtään henkilökunta arvioi vuosittain yhdessä päiväkodin johtajan kanssa käytävässä kehityskeskustelussa.
Kehittämispäivän pidämme yhdestä kahteen kertaan vuodessa koko päivän mittaisena. Siinä arvioimme ja suunnittelemme toimintaamme.
Jokainen ryhmä pitää syksyllä ja keväällä suunnitteluiltapäivän, jossa mietitään ryhmän toimintaa ja lapsia.

Asiakastyytyväisyyskyselyjen avulla saamme palautetta työstämme ja toiminnastamme vanhemmilta. Arvioimme tuloksia koko henkilökunnan kanssa ja muutamme mahdollisesti toimintatapojamme.

Työhyvinvointimittaus kertoo mm. henkilökunnan työtyytyväisyydestä. Kysely tehdään henkilökunnalle vuosittain.

10. Liitteet

Malminkartanon historiaa

Helsingin vanhin asuinpaikka on löytynyt Kaarelasta. Pronssikaudelta peräisin oleva asuinpaikka ja hautaröykkiö tulivat esiin rakentamisen yhteydessä vuonna 1987 täällä Rukkilassa, joka muuten vielä 1500 - 500 eKr. oli Vantaanjoen saari.
Malmgårdin tila kuului Helsingin pitäjään ja v. 1579 se annettiin amiraali Bengt Juustenille läänitykseksi ja hänen perillisensä viljelivät tilaa vuoteen 1624 saakka. Sittemmin se oli mm. ruotuarmeijan luutnanttien virkatalo, sotilaskartano ja vuokratilana eri ihmisillä.

Vuonna 1932 Malminkartanon tila rakennuksineen, peltoineen ja metsineen määrättiin Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan käyttöön. Yliopisto vuokrasi tilan varojen puutteessa vankeinhoitovirastolle ja 1932 - 1942 täällä toimi Malminkartanon vankisiirtola. Silloin tila kunnostettiinkin vankien työllä ja sinä aikana Malminkartanossa oli myös paljon karjaa.

Helsingin yliopisto otti tilan hoitoonsa vappuna 1942, vankisiirtola oli silti tilalla vuoteen 1945 asti. Malminkartanosta tuli opetus- ja koetila, agronomiylioppilaat harjoittelivat täällä vuoteen 1979 saakka.

Tilan hoitajaksi asetettiin valvojakunta, jonka puheenjohtajana oli maanviljelystalouden professori Rurik Pihkala, jonka etunimen mukaan *Rukkila* sai nimensä jo 1940-luvulla.

Malminkartanon henkilökunta ja puutarhaharjoittelijat järjestivät syksyisin porkkanajuhlat, jonka perinteen jatkoa ovat nykyiset *elojuhlat.*
1945 perustettiin tuotantopuutarha ja hedelmätarha taas vuonna 1946, jolloin omenapuut istutettiin.

1946 Malminkartano liitettiin Helsingin kaupunkiin.
Arkkitehti Heikki Kaitera kaupunginsuunnitteluvirastosta sai 1971 tehtäväkseen Malminkartanon suunnittelun. Keskeinen Malminkartanon ideoija on ollut myös maailmankuulu arkkitehti Ralph Erskine.

Malminkartanon ideoihin kuului kokeilevaa arkkitehtuuria mm. rajan häivyttäminen pien- ja kerrostaloasumisesta.
Junarata valmistui 1975.

1979 Malminkartano luovutettiin Helsingin kaupungille ja maatilan toiminta päättyi 31.12.1979 kun alue oli ollut 400 vuotta maatilana.
Ensimmäiset uudet asukkaat muuttivat Malminkartanoon 1977.
Vuonna 1979 Malminkartano oli Helsingin suurin yhtenäinen rakennusalue, jolloin Malminkartanoon tuli myös ensimmäinen päiväkoti, Timotei.
Pohjois-Malminkartanon päiväkodit ovat tulleet alueen rakentamisen myötä 1980-luvun loppupuolella. Nykyisin (vuonna 2007) Malminkartanossa on vain viisi päiväkotia, kun 1980-luvun alussa niitä oli 13! Etelä-Malminkartanossa oli kuusi ja Pohjois-Malminkartanossa seitsemän.